

E 10/2018

Tekijä Henrik Brodersen (DF)
Vastaanottajat Pohjoismaiden hallitukset

Pohjoismaiden hallituksille

Kirjallinen kysymys karkotettuja ja ei-toivottuja henkilöitä koskevasta pohjoismaisesta tiedonvaihtoyhteistyöstä

Tanskassa pahamaineisen Levakovicin gangsterisuvun veljekset Django ja Stefano karkotettiin pysyvästi Tanskasta kotimaahansa Kroatiaan vuonna 2014 sen jälkeen, kun heidän oli todettu syyllistyneen 77-vuotiaan miehen kotiin tehtyyn törkeään murtovarkauteen. Veljekset kuuluvat erittäin rikolliseen Levakovicin suvun klaaniin, jonka monilla jäsenillä on lukemattomia tuomioita eriasteisista lainrikkomuksista törkeä rikollisuus mukaan lukien. Siksi monet suvun jäsenistä on pysyvästi karkotettu Tanskasta ja heitä pidetään lievästi sanottuna ei-toivottuina henkilöinä yhteiskunnassa, joka ei ole saanut heiltä mitään muuta kuin ongelmia ja rikollisuutta.

Karkotukset eivät kuitenkaan saa heitä pysymään poissa. Helmikuun 14. päivänä 2017 Kööpenhaminan poliisi pidätti Django Levakovicin myymälävarkaudesta kööpenhaminalaisessa vaateliikkeessä. Annetussa tuomiossa ja sitä edeltäneessä oikeudenkäynnissä kävi ilmi, että Django oli Kroatiaan karkottamisensa jälkeen asettunut asumaan Ruotsiin, Malmöhön, jossa hänellä omien sanojensa mukaan on naisystävä ja jossa hän on aloittanut opiskelun. Oikeudessa Django sanoi myös, että hän lähti Tanskaan vieraillakseen sairaan äitinsä luona. Äitinsä luo "sairaskäynnin" tehnyt sarjarikollinen ei malttanut olla tekemättä uutta rikosta, mikä johti hänen vangitsemiseensa jälleen kerran. Hän on aikaisemmin saanut yli 12 vuoden vankeustuomion rikoksistaan, muun muassa murroista, varkauksista, törkeästä väkivallasta ja viranomaisen väkivaltaisesta vastustamisesta. Ei siis ole epäilystäkään siitä, että kyseessä on törkeisiin rikoksiin syyllistynyt sarjarikollinen, joka on suuri taakka yhteiskunnalle.

Epäilemättä tällainen sarjarikollinen, joka on karkotettu Tanskasta ja siten ei-toivottu henkilö maassa, tuskin koskaan tulee vaikuttamaan myönteisesti Ruotsin tai yhdenkään muun Pohjoismaan hyvinvointiyhteiskuntaan.

Jos näin epäluotettava ja huonomaineinen, pitkän rikoshistorian omaava henkilö voi asettua vapaasti asumaan esimerkiksi Malmöhön ja vuokrata Ruotsin rekisterissä olevan auton, hän voi lähestulkoon vapaasti tulla taas Tanskaan tekemään uusia rikoksia, aivan kuten kenen tahansa on mahdollista asettua asumaan Ruotsin, Norjan tai Suomen raja-alueelle ja liikkua sieltä vapaasti karkotuksen tehneeseen maahan.

Tämä on vain yksittäinen esimerkki, mutta se kuvaa ongelmaa melko hyvin. Ongelma on nimittäin siinä, että yhdestä Pohjoismaasta karkotetut voivat asettua rajan toiselle puolelle toiseen Pohjoismaahan, josta he voivat vapaasti matkustaa karkotuksen tehneeseen maahan, jossa he mahdollisesti syyllistyvät uusiin rikoksiin ja ovat siten edelleen taakaksi heidät pysyvästi karkottaneelle yhteiskunnalle.

Edellä esitetyn perusteella esitetään seuraavat kysymykset:

- Onko maiden välillä tällä hetkellä tiedonvaihtoa karkotetuista ja ei-toivotuista henkilöistä?
- Miten Pohjoismaiden hallitukset tekevät yhteistyötä torjuakseen Pohjoismaiden rajat ylittävää rikollisuutta, kuten esimerkiksi edellä kuvatussa tapauksessa?
- Miten hallitukset suhtautuvat mahdolliseen ehdotukseen yhteispohjoismaisen mustan listan laatimisesta karkotetuista ja ei-toivotuista henkilöistä, jotta yhdessä Pohjoismaassa ei-toivottu ja sieltä pysyvästi karkotettu henkilö ei voisi asettua vapaasti asumaan toiseen Pohjoismaahan?
- Miten Pohjoismaiden hallitukset suhtautuvat siihen, että Pohjoismaat esittäisivät yhdessä EU:lle vaatimuksen, jonka mukaan ne voisivat ottaa käyttöön tällaisten vaarallisten henkilöiden matkustuskiellon Pohjoismaihin sellaisissa tapauksissa, joissa EU-lainsäädäntö estää sen.

Kööpenhaminassa 15. toukokuuta 2018

Henrik Brodersen (DF)